

ЗАКОН

О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ

Члан 1.

У Закону о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС”, бр. 106/15, 106/16 - аутентично тумачење, 113/17 - аутентично тумачење, 54/19, 9/20 - аутентично тумачење и 10/23 - др. закон), у члану 55. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Предмет извршења ради намирења новчаног потраживања не може бити једина непокретност у искључивој својини извршног дужника која служи задовољењу његових стамбених потреба, под условима прописаним овим законом.”

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 5. и 6.

Члан 2.

После члана 151а додају се називи чл. и чл. 151б – 151д, који гласе:
„Непокретност која не може бити предмет извршења ради намирења новчаног потраживања

Члан 151б

Непокретност која је у искључивој својини извршног дужника која служи задовољењу његових стамбених потреба не може бити предмет извршења под следећим условима:

- 1) ако се ради о јединој непокретности извршног дужника;
- 2) ако се ради о непокретности на којој извршни дужник има пребивалиште најмање пет година пре подношења предлога за извршење, ако та адреса није пасивизирана;
- 3) ако се ради о непокретности површине до 60м²;
- 4) ако главница потраживања које се намирује не прелази половину тржишне вредности непокретности утврђене у складу са актом јединице локалне самоуправе;
- 5) извршни дужник у периоду од три године пре дана подношења предлога за извршење није продао или поклонио другу непокретност или се одрекао права на наслеђивање непокретне имовине или закључио уговор о доживотном издржавању.

Дужности суда при одлучивању о предлогу за извршење

Члан 151в

О испуњености услова прописаних чланом 151б овог закона одлучује суд надлежан за одлучивање о предлогу за извршење.

Ако је у предлогу за извршење назначена непокретност као предмет извршења, суд ће по службеној дужности утврдити да ли постоје услови за примену члана 151б овог закона.

Суд ће одбити предлог за извршење ако утврди да се ради о непокретности која испуњава услове из члана 151б овог закона.

Против решења о извршењу извршни дужник може изјавити правни лек и због погрешне примене члана 151б овог закона.

Дужности суда и јавног извршитеља у току спровођења извршења

Члан 151г

Уколико је закључком јавног извршитеља одређено спровођење извршења на непокретности, извршни дужник може поднети захтев да се утврди да непокретност не може бити предмет извршења због испуњености услова из члана 151б овог закона.

Захтев из става 1. овог члана се подноси суду преко јавног извршитеља који спроводи извршење, у року од осам дана од дана достављања закључка односно записника о попису непокретности из члана 210. став 3. овог закона.

О захтеву из става 1. овог члана, одлучује судија појединац суда који је донео решење о извршењу, у року од осам дана од достављања захтева.

Против решења којим је одлучено о захтеву из става 1. овог члана може се изјавити приговор у року од осам дана од дана достављања, преко јавног извршитеља који спроводи извршење.

О приговору из става 4. овог члана одлучује веће троје судија суда који је донео решење о извршењу, у року од осам дана од дана достављања приговора.

У поступку из ст. 1. до 5. овог члана свака странка сноси своје трошкове.

Јавни извршитељ је дужан да застане са извршењем док му се не достави правноснажно решење којим је одлучено о захтеву из става 1. овог члана.

Услови под којима непокретност из члана 151б овог закона може бити предмет извршења

Члан 151д

Одредбе чл. 151б до 151г овог закона не примењују се ако је:

1) извршни дужник у форми јавне или по закону оверене исправе дао сагласност да се извршење спроведе на непокретности из члана 151б овог закона;

2) на непокретности из члана 151б овог закона у катастру непокретности уписана извршна вансудска хипотека;

3) потраживање које се намирује проистекло из кривичног дела или из законског издржавања или из накнаде штете због нарушења здравља или из новчане ренте због потпуне или делимичне неспособности за рад или из новчане ренте за издржавање које је изгубљено услед смрти дужника издржавања.”.

Члан 3.

Овај закон се примењује на поступке који су покренути после ступања на снагу овог закона.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.